

Temps Pasqual - Pentecosta

[Ac 2,1-11](#)

[1Co 12,3b-7.12-13](#)

[Jn 20,19-23](#)

LLUC, BON ARTISTA, CREA UN IMMENS QUADRE DE “VENTADA, LLUM I SO”

0. El Covid-19 ho ha capgirat tot: diuen els experts que ja res no serà igual.

Tanmateix per molts el desig és tornar a l'abans de la pandèmia (tant de bo que almenys fos això: recuperar llocs de treball, propis estalvis, confort...). Però, per sort hi ha profetes (plens d'Esperit de Déu!) que profetitzen un canvi de paradigma, un “món nou”, un món que no maldí ardidament per recuperar els pecats estructurals que arrosseguem.

La Natura, que potser hem maltractat tan egoïstament, ens ha enviat una pandèmia que ha estat un vent, un foc, un terratrèmol amb el missatge: “no és això companys, no és això”.

Després de tanta mort, com la de Jesús, ¿el nostre somni serà tornar a una humanitat de mort? Voldrem només com les “santes dones” anar a ungir un cadàver? O serem capaços d'escoltar que l'àngel (el profeta de Déu) diu “no cerqueu entre els morts al Viu”? Jesús no retorna a la vida moridora. Ja li hagués agradat a Magdalena que volia abraçar el Jesús d'abans...! Jesús està ple d'una altra Vida. La Resurrecció ens obliga a somiar que “un altre món és possible”.

Jesús fou mort per una de les pandèmies que assoten la humanitat al llarg dels segles, quan virus desestructuradors desfan els “paradisos terrenals” que ens hem muntat deixant fora a molts altres. En el s. I a Jerusalem el virus el crearen el contuberni de l'església del moment i de l'estat imperialista del moment, anant de bracet, per desfer la Bona Nova de Jesús.

I Jesús morí sol i abandonat (com potser han experimentat molts en les seves UCI). Tanmateix aquesta mort (tantes morts!), els apòstols del dia de Pentecosta, experimenten que s'ha transformat en VIDA.

1. Això és el que vol expressar el poeta Lluç, en l'espectacle de Llum, huracà, foc i paraula que pinta bellament en els Fets dels Apòstols. Els companys, deixebles, amigues i amics de Jesús, visqueren el fracàs estrepitos del Regne, quan tot va acabar en una mort. Aquells deixebles han estat somoguts avui per la inenarrable experiència que la “mort havia estat vençuda per la victòria”, que Ell era viu, amb una Vida del tot nova i definitiva. Que Jesús no havia retornat a la vida moridora d'abans, sinó que en Ell havia començat la Vida en plenitud.

Foren, segons el relat de Lluç, quaranta dies de proximitat, de compartir conversa i menjades, amb Jesús, encara que els era ben palès que estava en un altra “paradigma”: que el món nou se'ls havia acostat, que “allò” definitiu els havia embargat, que havia esclatat el Regne de Déu.

2. Lluç situa el seu espectacle de “ventada, foc i llum” en el dia de la solemníssima festa jueva de la Pentecosta. Aquells pobres amics de Jesús, que havien estat tan aclaparats per la mort de Jesús, ara es descobreixen plens de Vida, Vent impetuós, Foc, Esperit, Energia; es descobreixen plens de Paraula forta com el tro, capaços de ser llançats, per la causa de Jesús, arreu del món, fins a la inaudita proesa d'arribar als extrems de la terra. (Per explicar aquesta experiència “mística”, Lluç utilitza el llenguatge poètic, foc, tro, ventada, paraula... de la seva cultura bíblica).

El do de l'Esperit Sant crea uns homes i dones nous, els fa parlar i sortir del seu silenci i mutisme poruc. El seu cor està cremant de foc, vigoria, paraula, tro... I al seu entorn la gent de Jerusalem queda sorpresa.

3. Que el terratrèmol de la pandèmia ens faci desitjar no tornar a estructures d'abans, sinó a profetitzar el món nou. “Veni Creator Spiritus”.

ETIQUETES

CANVI MÓN NOU VIDA